

СХВАЛЕНО

вченою радою

від 26. 01. 2021 р

протокол № 5

ЗАТВЕРДЖЕНО

наказом ректора КрНУ

від 12. 02. 2021 р

№ 21-1

**СИСТЕМА
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ТА ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ
(ВНУТРІШНЯ СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ)
В КРЕМЕНЧУЦЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ІМЕНІ МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
(нова редакція)**

Систему забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти (внутрішня система забезпечення якості) в Кременчуцькому національному університеті імені Михайла Остроградського (далі – система) створено у відповідності до Закону України «Про вищу освіту», Закону України «Про освіту», Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти, в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 року № 347 (далі – Ліцензійні умови), Статуту університету, Положення про організацію освітнього процесу в КрНУ, Правил внутрішнього розпорядку, Колективного договору а також відповідно до основних засад Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти Європейської асоціації із забезпечення якості вищої освіти ESG і Національного стандарту України «Системи управління якістю» ДСТУ ISO 9001:2015. Система має на меті реалізацію місії Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського та Стратегічної програми розвитку КрНУ до 2025 року.

Система базується на основних принципах:

– ***автономії***, яка передбачає самостійність, незалежність і відповідальність університету у прийнятті рішень стосовно розвитку академічних свобод, організації освітнього процесу, наукових досліджень, внутрішнього управління, економічної діяльності, самостійного добору і

розстановки кадрів у межах, встановлених Законом України «Про вищу освіту»;

– **академічної доброчесності** як сукупності етичних принципів та визначених Законами України «Про освіту» та «Про вищу освіту» правил, якими мають керуватись учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових досягнень;

– **академічної мобільності**, що передбачає надання можливості учасникам освітнього процесу навчатися, викладати, підвищувати кваліфікацію чи проводити наукову діяльність в іншому ЗВО на території України чи поза її межами;

– **академічної свободи**, яка передбачає самостійність і незалежність учасників освітнього процесу під час провадження педагогічної, наукової та/або інноваційної діяльності, що здійснюється на принципах свободи слова і творчості, поширення знань та інформації, проведення наукових досліджень і використання їх результатів та реалізується з урахуванням обмежень, установлених законом.

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ЇХ ВИЗНАЧЕННЯ

У цьому документі терміни вживаються в такому значенні:

Забезпечення якості – процес або сукупність процесів, прийнятих на національному та інституційному рівнях для забезпечення якості освітніх програм і кваліфікацій, які присуджуються.

Контроль якості – процес оцінювання якості, який сфокусований на вимірюванні якості закладу вищої освіти або освітньої програми. Включає певний набір методів, процедур, інструментів, які використовуються для визначення відповідності реальної якості встановленим стандартам. Ключовим елементом контролю якості є система доказів правильності оцінки якості.

Культура якості освіти – сукупність цінностей, принципів, норм, правил поведінки, за допомогою яких університет гарантує безперервний процес забезпечення якості освіти та її вдосконалення із залученням усіх учасників освітнього процесу.

Моніторинг якості освіти (закладу вищої освіти) – постійне відслідковування ходу освітнього процесу з метою виявлення й оцінювання проміжних результатів, чинників, які на них вплинули, а також прийняття та

реалізації управлінського рішення щодо регулювання та корекції освітнього процесу.

Політика якості – основні напрями й цілі університету у сфері якості, що офіційно оформлюються вищим керівництвом.

Результати навчання – сукупність знань, умінь, навичок та інших компетентностей, набутих особою в процесі навчання за певною освітньо-професійною, освітньо-науковою програмою, які можна ідентифікувати, кількісно оцінити та виміряти.

Самооцінка закладу вищої освіти – процес оцінки діяльності закладу вищої освіти (ЗВО) за власною ініціативою, що дозволяє отримати інформаційну базу для подальшого поліпшення.

Стейкхолдери ЗВО – зацікавлені сторони, до яких належать фізичні та юридичні особи, які мають інтерес у діяльності організації, тобто певною мірою залежать від неї та/або можуть впливати на її діяльність.

Якість вищої освіти – характеристика вищої освіти, що відображає рівень здобутих особою знань, умінь, навичок, інших компетентностей, що відображає її компетентність відповідно до стандартів вищої освіти та актуальних цілей розвитку особи та суспільства.

Якість освітньої діяльності – рівень організації освітнього процесу у закладі вищої освіти, що відповідає стандартам вищої освіти, забезпечує здобуття особами якісної вищої освіти та сприяє створенню нових знань.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ СИСТЕМИ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

Основними напрямками системи внутрішнього забезпечення якості в КрНУ є:

– забезпечення студентоцентрованого підходу до навчання і викладання із застосуванням гнучких навчальних траєкторій та визнанням компетентностей, набутих поза формальними освітніми програмами;

– розроблення, затвердження та удосконалення освітніх програм відповідно до стандартів вищої освіти, Національної рамки кваліфікацій вищої освіти та Рамки кваліфікацій Європейського простору вищої освіти, моніторинг і перегляд освітніх програм, їх оптимізація і модернізація, аналіз відповідності потребам здобувачів вищої освіти, працедавців та інших споживачів освітніх послуг;

– посилення кадрового потенціалу КрНУ, вдосконалення фахової майстерності викладачів, підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників;

- вдосконалення методів викладання, підвищення об'єктивності, прозорості та неупередженості оцінювання результатів навчання здобувачів вищої освіти;
- здійснення постійного аналізу якості діяльності шляхом рейтингування та функціонування системи добровільного незалежного опитування для моніторингу внутрішніх освітніх і соціальних процесів та зворотного зв'язку із внутрішніми та зовнішніми стейкхолдерами;
- здійснення самооцінки якості освіти й освітньої діяльності як основи для зовнішнього забезпечення якості;
- функціонування системи та механізмів забезпечення академічної доброчесності, виявлення академічного плагіату в наукових працях науково-педагогічних працівників університету та здобувачів вищої освіти;
- застосування зрозумілих та прозорих механізмів, процедур і правил прийому на навчання, визнання результатів навчання та здобутих кваліфікацій;
- провадження та розширення заходів, спрямованих на розширення присутності КрНУ в національних і міжнародних програмах;
- стимулювання інноваційного розвитку наукових досліджень, поєднання освіти, науки та інновацій;
- забезпечення процесу саморозвитку, виховання та реалізації творчої особистості;
- формування безпечного освітнього середовища.

ПОЛІТИКА УНІВЕРСИТЕТУ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ

Політика університету щодо забезпечення якості освіти спрямована на розвиток культури якості, яка включає пошук дієвих засобів удосконалення якості та відображає взаємозв'язок між науковими дослідженнями, навчанням і викладанням з іншого, а також враховує національний та інституційний контексти, а також стратегічний підхід закладу.

Політика підтримує:

- організацію системи забезпечення якості в інститутах/факультетах, кафедрах та в інших організаційних одиницях, а також участь керівництва університету, окремих працівників і студентів у прийнятті на себе обов'язків із забезпечення якості;
- академічну доброчесність і свободу та застерігає проти академічного шахрайства (плагіату) ;

- запобігає нетолерантності будь-якого типу або дискримінації щодо здобувачів вищої освіти, науково-педагогічних, педагогічних та інших працівників;
- залучення зовнішніх стейкхолдерів до формування і реалізації освітніх програм та забезпечення якості освіти в цілому.

Політика реалізується на практиці завдяки внутрішнім процесам забезпечення якості, які надають можливість широкої участі усіх представників університету.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЯКІСТЮ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УНІВЕРСИТЕТІ

Основною метою внутрішньої системи забезпечення якості освіти в КрНУ є забезпечення високої якості підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців шляхом реалізації відповідності освітньої діяльності відповідно до вимог стандартів вищої освіти та поєднання загальних та фахових компетентностей відповідно до поточних та перспективних потреб усіх споживачів освітніх послуг.

Система внутрішнього забезпечення якості освітньої діяльності та якості вищої освіти охоплює всі процедури та заходи, які здійснює КрНУ для забезпечення безперервного вдосконалення якості навчального середовища, в якому якість освітніх програм, якість навчання і викладання, якість результатів, матеріальне ресурсне забезпечення відповідають затвердженим стандартам, актуальним потребам стейкхолдерів, а також вимогам інших державних органів і структур, що здійснюють зовнішнє забезпечення якості.

Плани освітньої діяльності структурних підрозділів (відділів, центрів, факультетів, кафедр) та індивідуальні плани роботи науково-педагогічних працівників будуються з урахуванням пріоритетних напрямів, завдань та показників діяльності та якості вищої освіти в університеті.

За результатами поточного моніторингу та контролю якості освітньої діяльності суб'єктів освітнього процесу на різних рівнях управління визначаються відхилення фактичних значень від запланованих, здійснюється самооцінка та аналіз, приймаються управлінські рішення щодо забезпечення якості освітньої діяльності.

Аналіз результатів освітньої діяльності КрНУ висвітлюється у щорічних звітах ректора та звітах КрНУ про виконання критеріїв підтвердження статусу національного ЗВО і оприлюднюється на сайті університету.

Функції щодо забезпечення якості освіти реалізуються структурними підрозділами КрНУ, кафедрами, інститутами (факультетами), відділами: навчальним, навчально-методичним, центром моніторингу якості освіти та академічної чесності, відділом аспірантури і докторантури, науково-дослідною частиною, навчально-методичним центром нормативно-правового забезпечення навчального процесу, центром підвищення кваліфікації та професійної адаптації, центром міжнародної діяльності.

Безпосередню відповідальність за якість освітніх програм несе група забезпечення якості освітньої програми, яка очолюється гарантом ОП і діє на підставі Положення про проектну, робочу групи та групу забезпечення спеціальності та Положення про гаранта освітніх програм.

ІНСТИТУЦІЙНА СТРУКТУРА УНІВЕРСИТЕТУ

Інституційна структура університету являє собою сукупність структурних підрозділів, які забезпечують якість освітньої діяльності та якість вищої освіти університету шляхом реалізації покладених на них функцій. Основною метою функціонування інституційної структури КрНУ є створення сприятливих умов для підготовки висококваліфікованих, конкурентоспроможних, компетентних фахівців відповідного рівня та кваліфікації, здатних до ефективної професійної діяльності на рівні державних та світових стандартів, готових до безперервного професійного зростання та самореалізації.

Культура якості в університеті забезпечується шляхом реалізації спільних цінностей, переконань, перспектив, зобов'язань відносно якості освіти та корпоративної етики.

Досягнення мети забезпечення якості вищої освіти в університеті відбувається шляхом продуктивної взаємодії всіх основних інституційних рівнів системи забезпечення якості освіти у КрНУ.

Склад інституційної структури наведено на рисунку 1:

1 рівень – здобувачі освіти. незалежно від належності до освітніх програм;

2 рівень – рівень реалізації освітніх програм;

3 рівень – рівень впровадження та адміністрування освітніх програм;

4 рівень – розроблення, експертизи, апробації академічної політики, загально-університетських рішень, нормативних документів, процедур, норм і правил;

5 рівень – рівень прийняття загально-університетських рішень.

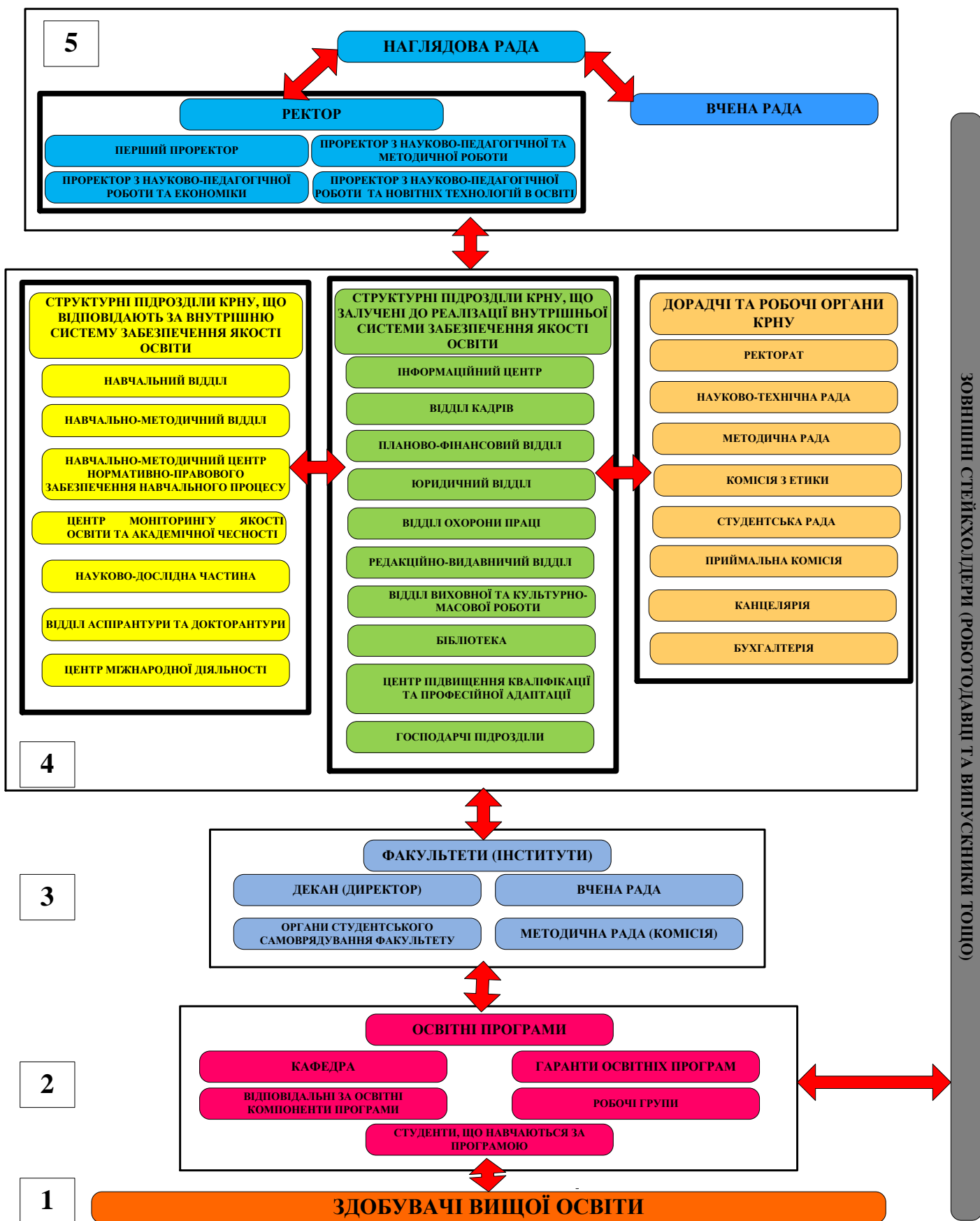

Рисунок 1 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти у КрНУ

РОЗРОБЛЕННЯ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ, МОНІТОРИНГ ТА ПЕРІОДИЧНИЙ ПЕРЕГЛЯД ОСВІТНІХ ПРОГРАМ

Освітні програми розробляються у відповідності до стандартів вищої освіти, рекомендацій МОН України з урахуванням загальних рекомендацій МОН України (обсяг кредитів ЄКТС, перелік компетентностей, програмні результати, форми атестації здобувачів вищої освіти, вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти), вимог професійних стандартів (за наявності), рекомендацій стейкхолдерів, потреб ринку праці. За відсутності стандарту вищої освіти проєкт освітньої програми розробляється на основі проєкту стандарту або Національної рамки кваліфікацій і підлягає перегляду після його затвердження. Порядок розробки і затвердження освітніх програм регламентується: Положенням про організацію освітнього процесу в КрНУ, Положенням про гаранта освітніх програм, Положенням про проєкту, робочу групи та групу забезпечення спеціальності, Положенням про порядок розроблення, затвердження, моніторинг і перегляд освітніх програм.

Моніторинг освітніх програм здійснюється на локальному і загальноуніверситетському рівнях і регламентується: Положенням про порядок розроблення, затвердження, моніторинг і перегляд освітніх програм та Положенням про опитування учасників освітнього процесу і споживачів освітніх послуг. Необхідною складовою локального та загальноуніверситетського моніторингу є опитування здобувачів вищої освіти, випускників, фахівців підприємств, установ та організацій відповідного напрямку, експертів галузі та представників академічної спільноти, а також потенційних роботодавців щодо якості освітньої програми, її компонентів, та їх реалізації науково-педагогічними працівниками.

Локальний моніторинг здійснюється членами групи забезпечення програми за участі профільних кафедр із залученням представників органів студентського самоврядування, представників роботодавців і здобувачів вищої освіти. Відповідальність за організацію і проведення локального моніторингу освітньої програми покладається на її гаранта. Результати локального моніторингу не менш як один раз на рік обговорюються на науково-методичній (навчально-методичній, методичній) комісії (раді) і на вченій раді факультету (інституту). Звіти з локального моніторингу узагальнюються й подаються до навчально-методичного центру нормативно-правового забезпечення навчального процесу.

Організація і здійснення загальноуніверситетського моніторингу має на меті узагальнення та поширення кращих практик у межах університету, своєчасне виявлення негативних тенденцій, потреб ринку праці та аналіз

ступеню задоволеності якістю надання освітніх послуг всіх учасників освітнього процесу та зовнішніх стейкхолдерів.

Структурна схема взаємодії основних інституційних рівнів забезпечення якості вищої освіти у КрНУ при розробці, затвердженні, здійсненні моніторингу та періодичного перегляду освітніх програм представлена на рисунку 2.

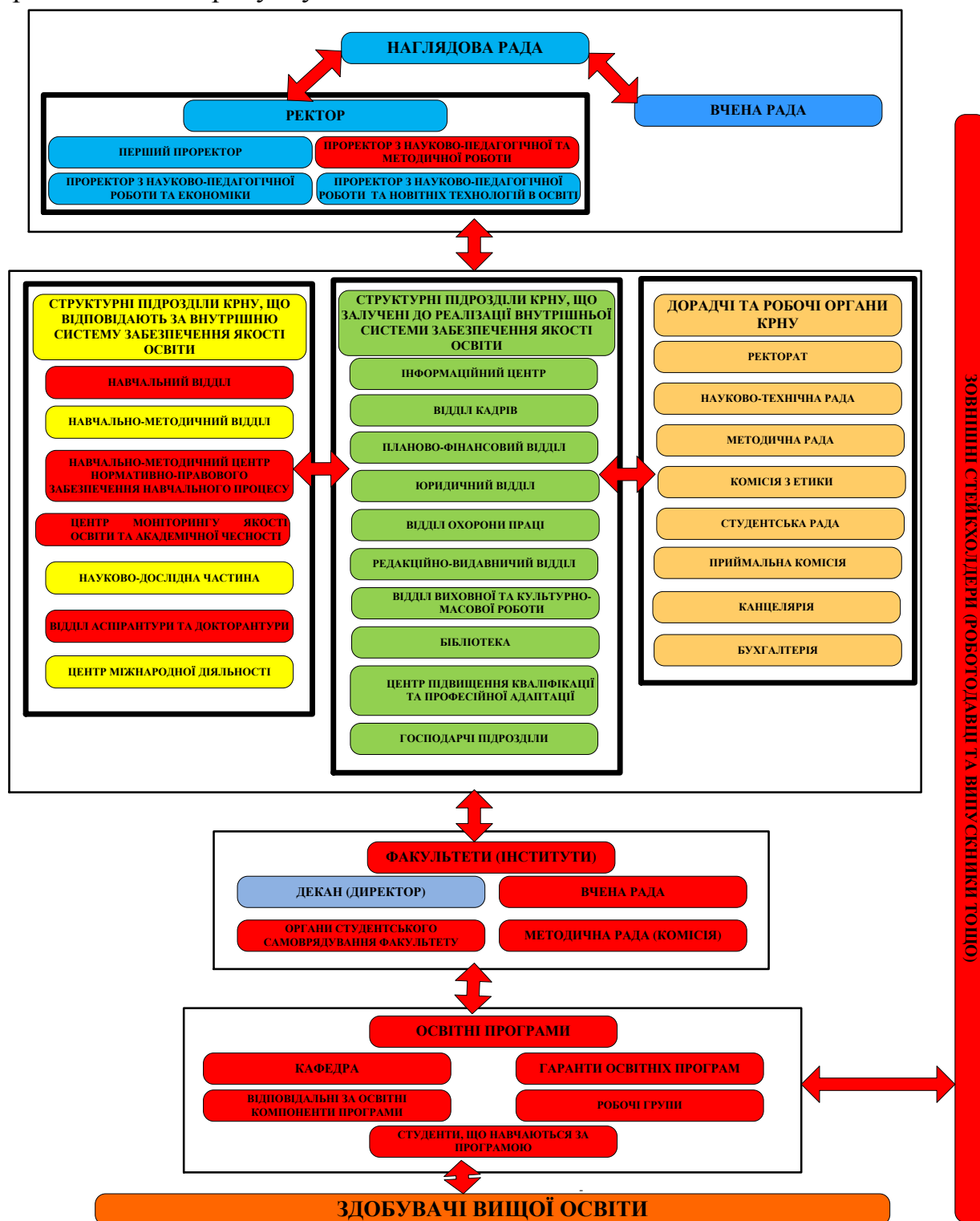

Рисунок 2 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти при розробленні, затвердженні, удосконаленні та перегляді освітніх програм у КрНУ

СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ

Студентоцентроване навчання і викладання відіграють важливу роль у стимулюванні мотивації здобувачів вищої освіти, їх самоаналізі, самореалізації та активного залученні до освітнього процесу. Студентоцентроване навчання в університеті розглядається як в контексті створення, так і реалізації освітніх програм. Це означає постійний моніторинг і обговорення процесів розроблення та реалізації освітніх програм та оцінювання результатів навчання.

Запровадження студентоцентрованого навчання і викладання є таким, що:

- поважає і враховує різноманітність, індивідуальність студентів та їх потреби, уможлиблюючи гнучкі навчальні траєкторії;
- враховує та використовує різні способи надання освітніх послуг, реалізує гнучкі навчальні траєкторії через організацію вивчення студентами дисциплін вільного вибору, академічну мобільність і трансфер кредитів, зарахування результатів неформальної та інформальної освіти;
- регулярно оцінює, коригує та гнучко використовує різноманітні педагогічні методи способи надання освітніх послуг і педагогічні методи;
- підтримує відчуття автономності у здобувачів вищої освіти водночас забезпечуючи їм відповідний супровід і консультативну підтримку з боку викладача;
- сприяє взаємній повазі у стосунках «здобувач вищої освіти-викладач»;
- має належні процедури для розгляду скарг, пропозицій і рекомендацій здобувачів вищої освіти.

Студентоцентроване навчання надає здобувачу вищої освіти ширші можливості щодо вибору змісту та способів навчання, враховуючи особисті індивідуальні пріоритети кожного здобувача, ґрунтується на реалістичності запланованого навчального навантаження, яке узгоджується із тривалістю освітньої програми. Основними категоріями студентоцентрованого навчання є компетентності та результати навчання.

Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь і практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей, яка визначає здатність особи успішно здійснювати професійну та подальшу навчальну діяльність і є результатом навчання на певному рівні вищої освіти.

Компетентності відображають думку зовнішніх стейкхолдерів: (роботодавців, випускників тощо) на рівень професійної та освітньої підготовки і сприяють підвищенню конкурентоспроможності випускників на ринку праці та їх швидкому працевлаштуванню. Компетентності набуваються поступово, формуються циклом навчальних дисциплін на різних етапах освітньої програми, мають змогу формуватися в рамках програми одного рівня вищої освіти та безперервно продовжувати та закінчувати формування на вищому рівні.

Результати навчання – знання, уміння, навички, способи мислення, погляди, цінності, інші особистісні якості, які можна ідентифікувати, спланувати, оцінити і виміряти та які особа здатна продемонструвати після завершення освітньої програми або окремих освітніх компонентів.

Результати навчання зосереджені на власних навчальних досягненнях здобувача вищої освіти, на демонстрації його знань, умінь, практичних навичок після завершення навчання. Результати навчання формуються викладачами на рівні окремої дисципліни освітньої програми, мають бути чітко вимірюваними і регламентованими.

Регулювання та організація процесів студентоорієнтованого навчання здійснюється у відповідності з: Положенням про організацію освітнього процесу, Порядком визнання результатів навчання, отриманих унаслідок неформальної освіти, Порядком запобігання та врегулювання конфлікту інтересів (оскарження дій науково-педагогічних працівників, результатів контрольних заходів, інших видів конфліктних ситуацій), Вимогами щодо започаткування та провадження освітньої діяльності для осіб з особливими освітніми потребами, Положенням про формування та процедуру вибору навчальних дисциплін, Положенням про порядок реалізації права на академічну мобільність учасників освітнього процесу, Положенням про порядок перезарахування результатів навчання для учасників програм кредитної академічної мобільності у Кременчуцькому національному університеті імені Михайла Остроградського.

Структурна схема взаємодії основних інституційних рівнів забезпечення якості вищої освіти у КрНУ при забезпеченні студентоцентрованого навчання і викладання представлена на рисунку 3.

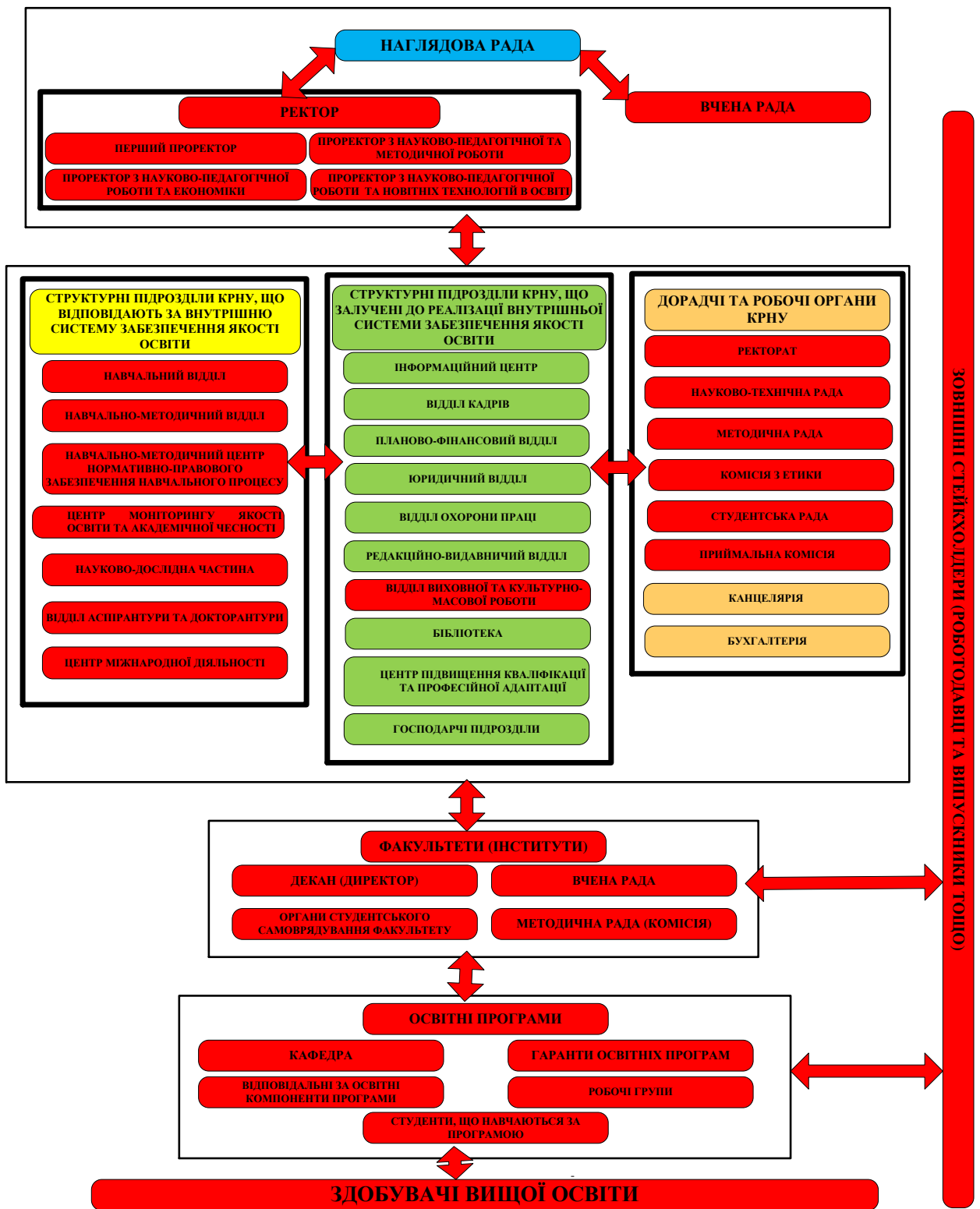

Рисунок 3 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти при забезпеченні студентоцентрованого навчання і викладання у КрНУ

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Контроль та оцінювання досягнення здобувачів вищої освіти результатів навчання здійснюється відповідно до Положення про проведення поточного та семестрового контролю, Порядку визнання результатів навчання, отриманих унаслідок неформальної освіти, Порядку підготовки та захисту випускних кваліфікаційних робіт, організація і проведення атестаційних іспитів під час карантину, Положення про організацію освітнього процесу.

Контрольні заходи є необхідним елементом зворотного зв'язку в процесі навчання для визначення відповідності рівня набутих студентами знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти і забезпечення своєчасного коригування освітнього процесу.

Основними видами контролю освітнього процесу є поточний та семестровий.

Процедури оцінювання мають відповідати наступним вимогам: призначатися для вимірювання досягнення визначених результатів навчання та інших цілей програми; відповідати своєму призначенню; мати зрозумілі, прозорі, чіткі критерії для виставлення балів; проводитись особами, які розуміють роль оцінювання для оволодіння здобувачами вищої освіти необхідними компетентностями.

Поточний контроль здійснюється заняттях усіх видів та при перевірці контрольних, розрахункових, графічних робіт, тестів, рефератів, що виконуються під час аудиторних занять та під час самостійної роботи. Основна мета поточного контролю – отримання інформації щодо ступеня продуктивності процесу навчання, систематичності та активності роботи студента на аудиторних заняттях, виконання завдань, виданих для самостійної роботи, виконання контрольних, розрахункових, графічних робіт, тестів, рефератів, розуміння та засвоєння матеріалу, набутих навичок та вмінь самостійно опрацьовувати матеріал, самостійно працювати з літературою та іншими джерелами, осмислювати та узагальнювати зміст теми та розділу, а також умінь усно чи письмово подавати матеріал у вигляді презентації, відповідей на запитання тощо.

Семестровий підсумковий контроль проводиться у формі екзамену, заліку, диференційного заліку, курсової роботи (проєкту) визначених навчальним планом у терміни, передбачені графіком навчального процесу, та в обсязі навчального матеріалу, визначеному робочою навчальною програмою дисципліни. Метою підсумкового контролю є оцінювання

здобувача вищої освіти за результатами протягом відповідного освітнього періоду.

Підсумкова семестрова оцінка досягнення студентом результатів навчання визначається як сума поточних балів та балів, отриманих під час складання екзамену чи заліку. Мінімальний бал для отримання позитивної оцінки – 50, максимальний – 100.

Оцінювання знань студентів здійснюється за 100-бальною рейтинговою шкалою (таблиця 1), яка у відомості обліку успішності доповнюється оцінками за національною системою і за європейською кредитно-трансферною системою – ECTS.

Таблиця 1

Оцінка за національною шкалою		Шкала оцінок	
		Проміжок за накопичувальною бальною шкалою	Оцінка ECTS
екзамен	залік		
відмінно	зараховано	90 – 100	A відмінно
добре		82 – 89	B дуже добре
		74– 81	C добре
задовільно		64 – 73	D задовільно
		60 – 63	E достатньо
незадовільно	не зараховано	35 – 59	FX незадовільно (дозволяється перескладання)
		1 – 34	F неприйнятно (повторне вивчення дисципліни)

Здобувачам вищої освіти, які отримали позитивну оцінку досягнутих результатів навчання за певний компонент освітньої програми, присвоюється кількість кредитів ЄКТС, яка відповідає кількості кредитів, призначених компоненту. Присвоєння кредитів засвідчує відповідність здобувача вищої освіти вимогам освітнього компоненту.

Університет запроваджує процеси та інструменти для збору і моніторингу інформації щодо прогресу студентів і вживає відповідні дії на основі цієї інформації.

Визнання кваліфікацій вищої освіти, періодів навчання та попереднього навчання, включаючи визнання неформального та інформального навчання, є важливими складовими забезпечення прогресу студентів у навчанні, водночас сприяючи їх мобільності і регламентуються Порядком визнання результатів навчання, отриманих унаслідок неформальної освіти.

Після кожного семестру визначаються та оприлюднюються результати семестрових оцінювань та рейтинги студентів за успішністю відповідно до Порядку формування рейтингу успішності студентів Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського для призначення академічних стипендій.

Випуск студентів є завершальним етапом періоду навчання, в результаті якого студенти отримують документи, що роз'яснюють їх кваліфікації, включаючи досягнені результати навчання, а також контекст, рівень, зміст і статус програми, яку успішно завершили здобувачі вищої освіти.

Атестація здобувачів вищої освіти – це встановлення відповідності набутих здобувачами вищої освіти рівня та обсягу знань, умінь, практичних навичок та інших компетентностей вимогам стандартів вищої освіти. Атестація здобувачів проводиться за акредитованими спеціальностями та закінчується видачою документів державного зразка про присудження відповідного ступеня освіти та присвоєння здобутої кваліфікації.

Атестація осіб, які здобувають освітній ступінь бакалавра і магістра, здійснюється екзаменаційною комісією, діяльність якої регламентується Положенням про порядок створення, організацію і роботу екзаменаційної комісії.

Атестація проводиться у формі захисту випускної кваліфікаційної роботи та (або) екзаменів відповідно до вимог освітньої програми. Порядок організації захисту випускних кваліфікаційних робіт бакалаврів та магістрів, програма і методика проведення випускних іспитів та критерії оцінювання програмних результатів навчання визначаються випусковою кафедрою.

Для врахування думки здобувачів вищої освіти щодо якості, об'єктивності, неупередженості та прозорості системи оцінювання проводяться (добровільні та анонімні) опитування здобувачів і випускників, а також моніторинг оцінювання ступеня задоволення здобувачів вищої освіти відповідно до Положення про опитування учасників освітнього процесу і споживачів освітніх послуг Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського.

Структурна схема взаємодії основних інституційних рівнів забезпечення якості вищої освіти у КрНУ щодо забезпечення оцінювання здобувачів вищої освіти представлена на рисунку 4.

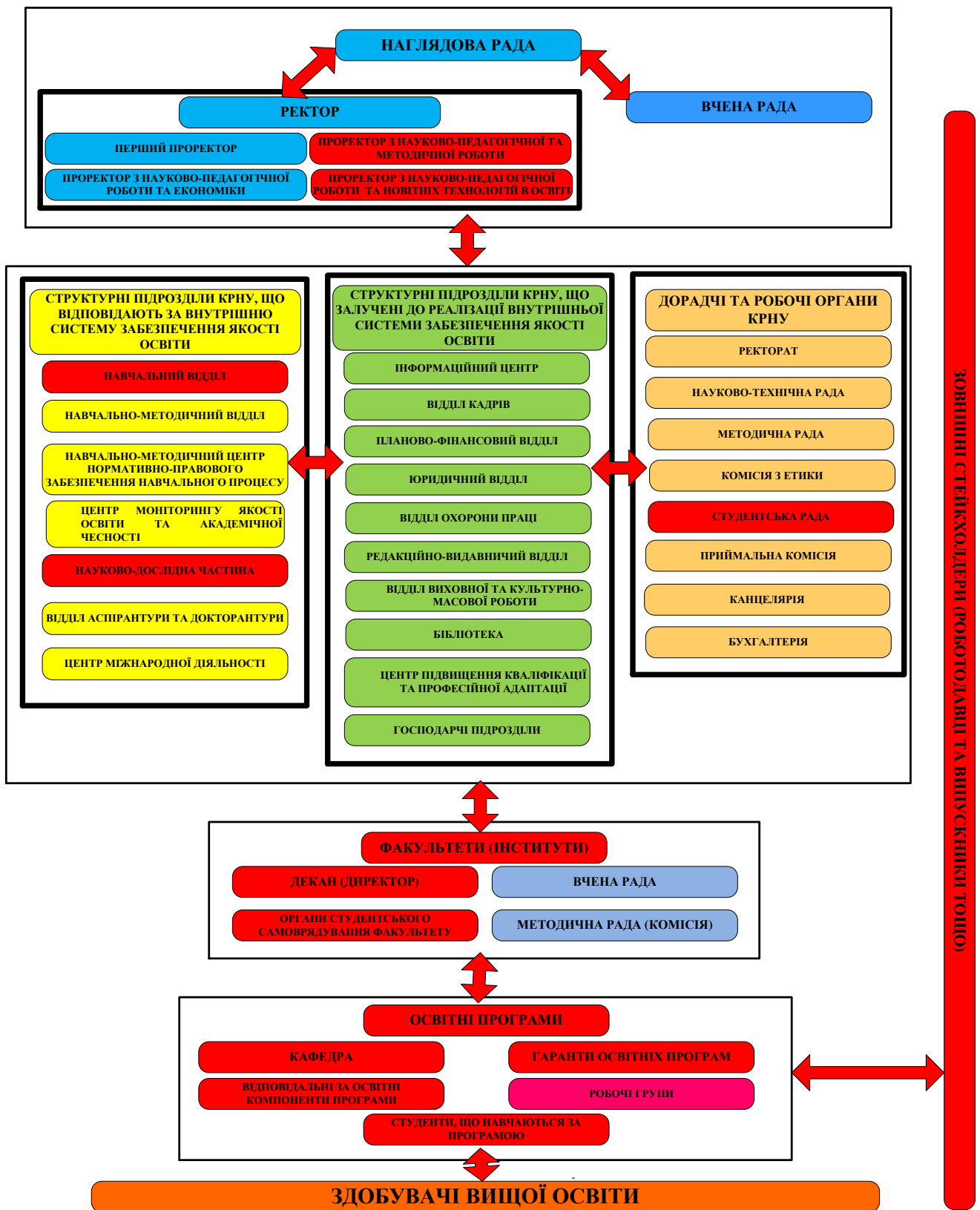

Рисунок 4 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти щодо забезпечення оцінювання здобувачів вищої освіти у КрНУ

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Роль викладача є вирішальною у створенні високоякісного досвіду здобувачів вищої освіти та надання можливості набуття знань, компетентностей і практичних навичок. Контингент студентів, який стає все різноманітнішим і зорієнтованим на результатах навчання вимагає студентоцентрованого навчання і викладання, а отже, роль викладача також змінюється.

Університет та його керівництво несе первинну відповідальність за якість свого науково-педагогічного персоналу та забезпечення його сприятливим освітнім середовищем, що дозволяє ефективно виконувати власну роботу, а саме:

- встановлює та слідує зрозумілим, прозорим і чесним процесам щодо зарахування на роботу та умов зайнятості, що базуються на важливості викладання;
- пропонує та сприяє можливостям для професійного розвитку науково-педагогічних та педагогічних працівників;
- заохочує наукову діяльність для зміцнення зв'язків між освітою та інноваційними науковими дослідженнями;
- сприяє впровадженню інновацій у методах викладання та використання нових прогресивних технологій.

Науково-педагогічні працівники університету (асистенти, викладачі, старші викладачі, доценти, професори, завідувачі кафедр, декани факультетів (директори інституту) обираються на конкурсній основі з урахуванням професійних якостей претендентів, їх відповідності кваліфікаційним вимогам, визначеним Законом України «Про вищу освіту», згідно з документами про вищу освіту (науковий ступінь, вчене звання) або науковою спеціальністю, досвідом практичної роботи за відповідним фахом, проходженням відповідного науково-педагогічного стажування, наявністю публікацій з цієї навчальної дисципліни у рецензованих закордонних або фахових наукових виданнях України, виданого підручника чи навчального посібника з цієї навчальної дисципліни згідно з вимогами МОН України, рейтинговим показником діяльності.

Основним документом планування та обліку роботи науково-педагогічних працівників університету є індивідуальний план роботи науково-педагогічного працівника. В індивідуальному плані зазначають всі види робіт, які посеместрово плануються на навчальний рік та за якими науково-педагогічний працівник звітує про виконання із заповненням

відповідної графі. Основними видами робіт є навчальна, методична, наукова та організаційна. Індивідуальні плани розглядаються на засіданні кафедри й затверджуються завідувачем кафедри.

Моніторинг та оцінювання діяльності науково-педагогічних працівників здійснюється шляхом визначення їх рейтингів. Критеріями рейтингового оцінювання є показники рівнів наукової та професійної активності науково-педагогічних працівників, визначені Ліцензійними умовами провадження освітньої діяльності, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 року № 1187 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 10 травня 2018 року № 347. Показники рейтингу ґрунтуються на переліку видів роботи науково-педагогічних працівників, акредитаційних вимогах, вимогах щодо діяльності університету та показниках для визначення рейтингів ЗВО і регламентуються методичними вказівками щодо розрахунку рейтингу науково-педагогічних працівників, затверджених вченою радою університету.

Індивідуальні рейтинги є основою для стимулювання науково-педагогічних працівників (преміювання, встановлення надбавок, представлення до присвоєння почесних звань, нагород тощо), що регулюється Положенням про матеріальне стимулювання працівників Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського.

Підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників, вдосконалення професійної підготовки шляхом поглиблення, розширення й оновлення професійних компетентностей, удосконалення професійної майстерності науково-педагогічних працівників щодо володіння іноземними мовами, володіння ІТ-технологіями в освітній діяльності, участь у тренінгах семінарах з забезпечення якості освіти, покращення «гнучких» навичок може бути реалізоване на базі університету і регламентується Положенням про підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників, а також враховується при обранні на посади науково-педагогічних працівників за конкурсом.

Об'єктивність присвоєння кваліфікації регулюється Положенням про присвоєння вчених звань доцента, професора та старшого дослідника.

Структурна схема взаємодії основних інституційних рівнів забезпечення якості вищої освіти у КрНУ при оцінюванні науково-педагогічних працівників представлена на рисунку 5.

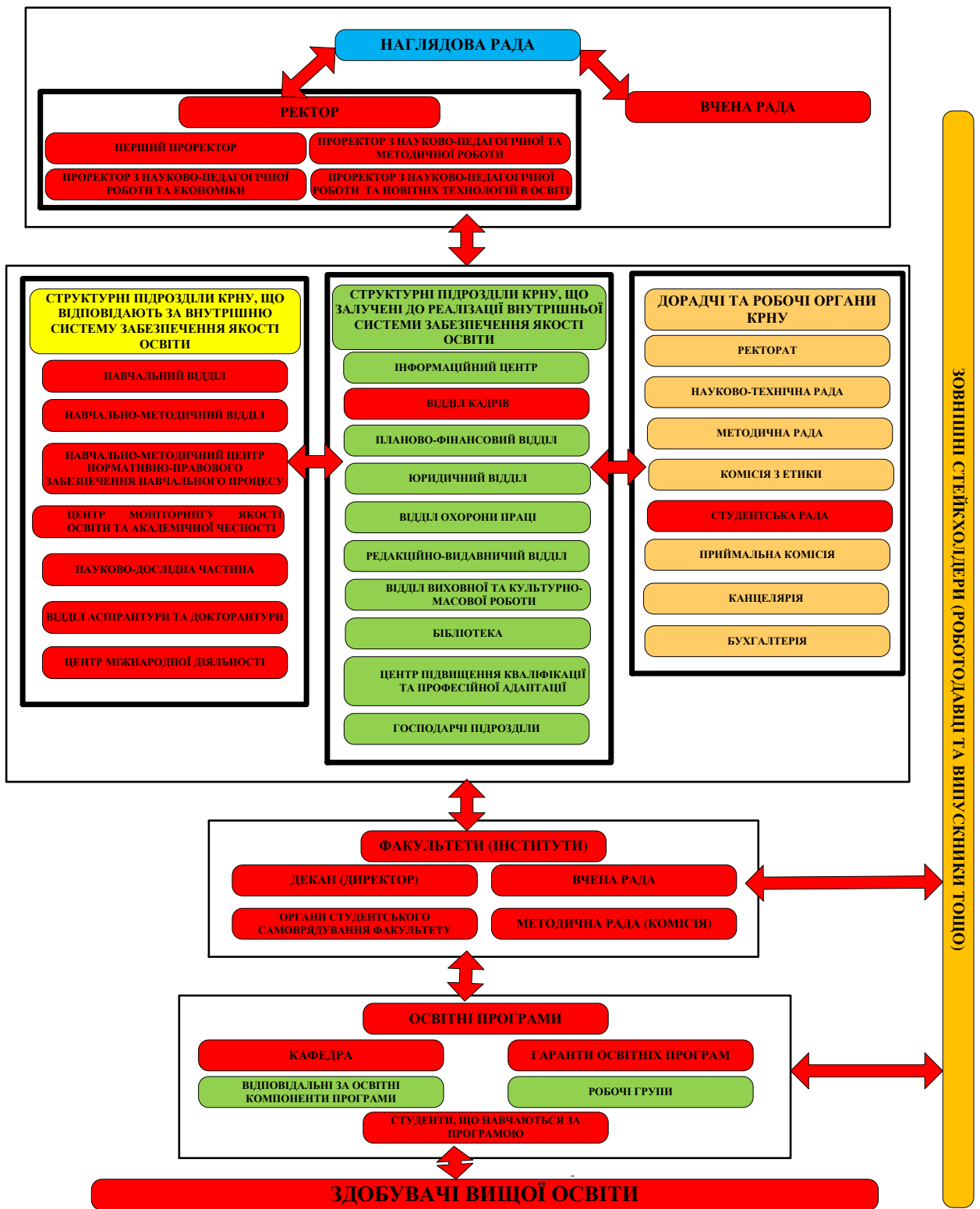

Рисунок 5 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти при оцінюванні науково-педагогічних працівників у КрНУ

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОСТІ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ДІЯЛЬНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ

Доступ до публічної інформації про діяльність університету забезпечується згідно з наказом Міністерства освіти і науки України від 19.02.2015 р. №166 «Деякі питання оприлюднення інформації про діяльність вищих навчальних закладів». На офіційному сайті університету розміщується інформація, яка підлягає обов'язковому оприлюдненню відповідно до вимог Закону України «Про вищу освіту», а саме:

- документи, які регламентують діяльність університету: Статут Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського, Положення про організацію освітнього процесу в Кременчуцькому національному університеті імені Михайла Остроградського, Правила внутрішнього розпорядку, Колективний договір;
- положення про колегіальні органи та їх персональний склад: Положення про вчену раду університету, Положення про наглядову раду, положення про структурні підрозділи університету;
- загальні аналітичні матеріали про діяльність університету, звіти ректора, річні звіти з різних напрямів діяльності;
- інформація щодо кадрових питань: склад керівних органів університету, перелік вакантних посад, призначення на які здійснюється на конкурсних засадах, штатний розпис на поточний рік;
- інформація та документи пов'язані з організацією освітнього процесу: Положення про організацію освітнього процесу; перелік спеціальностей та спеціалізацій, за якими проводиться підготовка фахівців, освітні (освітньо-професійні, освітньо-наукові) програми, відомості про аспірантуру та докторантуру;
- інформація для вступників: Правила прийому до університету на поточний рік та зміни до них, перелік спеціальностей та спеціалізацій, на які оголошено прийом, розмір плати за навчання;
- інформація для здобувачів вищої освіти: відомості про діяльність студентського самоврядування, організацію студентського дозвілля, зразки документів;
- інформація для аспірантів та зразки документів;
- інформація про наукову діяльність університету: напрями наукової діяльності та наукові проекти; наукові школи; конференції, семінари, конкурси та виставки, що проводяться в університеті; наукові видання, спеціалізовані вчені ради;

– інформація, щодо фінансової діяльності університету: кошторис університету на кожний рік та всі зміни до нього, річний фінансовий звіт з урахуванням інформації про надходження та використання коштів, інформація про використання коштів у розрізі програм, інформація щодо проведення тендерних процедур.

На сайтах структурних підрозділів розміщується така інформація:

– інформація про структурний підрозділ (інститут, факультет, кафедру, відділ, центр): напрями діяльності, керівництво та персональний склад працівників, положення про структурний підрозділ;

– наукові матеріали: електронні версії публікацій, опис наукових досягнень, матеріали наукових конференцій, студентська наукова робота;

– навчальні матеріали: навчальні плани, навчально-методичні комплекси, розклад занять на поточний семестр;

– інформація для студентів: діяльність студентського самоврядування, участь студентів у конкурсах і олімпіадах, організація дозвілля.

Структурна схема взаємодії основних інституційних рівнів забезпечення якості вищої освіти у КрНУ при забезпеченні публічності інформації про діяльність університету представлена на рисунку 6.

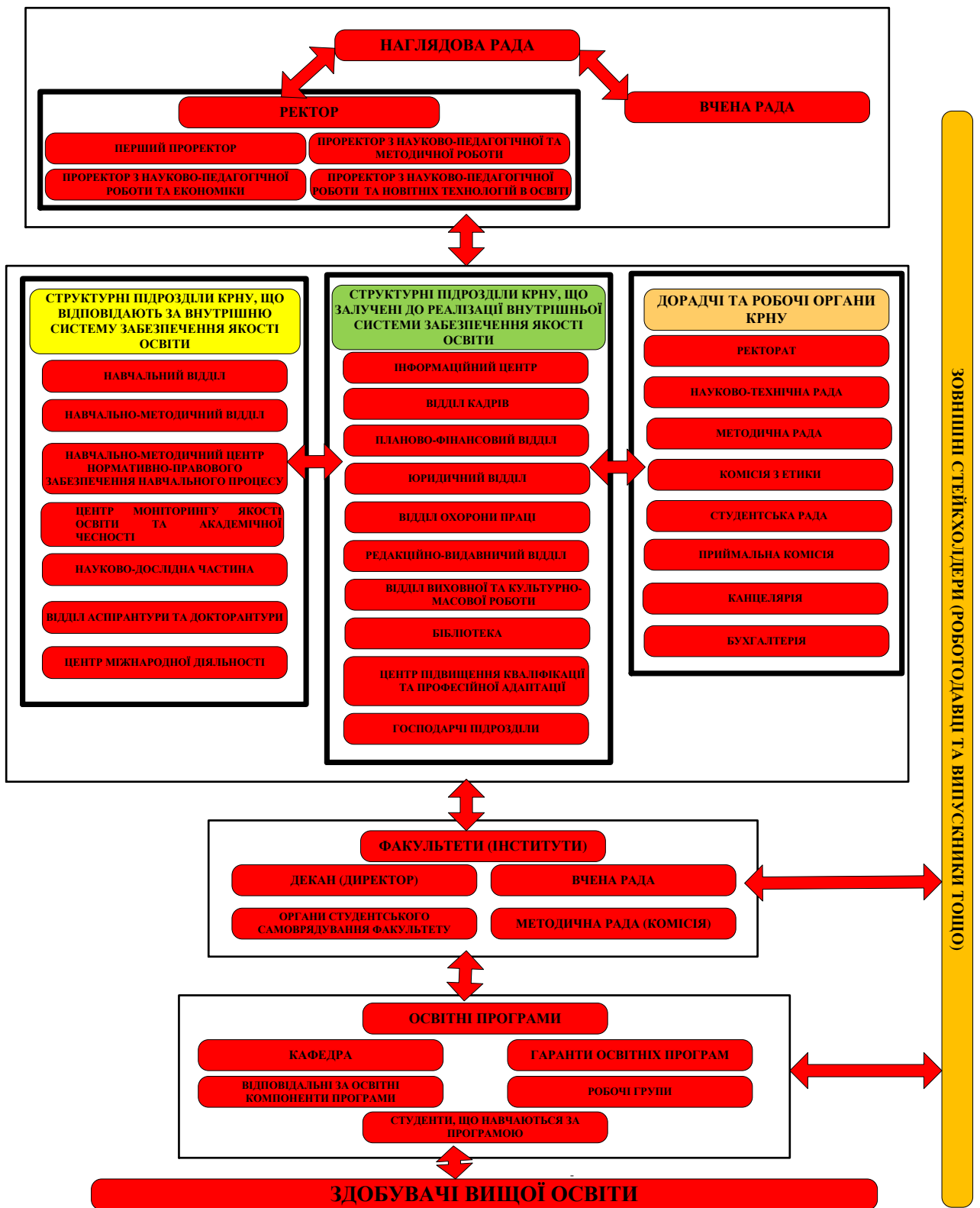

Рисунок 6 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти при забезпеченні публічності інформації про діяльність університету

СИСТЕМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Система спрямована на запобігання та виявлення таких видів порушень академічної доброчесності як:

– **академічний плагіат** – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства;

– **самоплагіат** – оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів;

– **фабрикація** – вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях;

– **фальсифікація** – свідомо зміна чи модифікація вже відомої інформації, що стосується освітнього процесу чи наукових досліджень;

– **списування** – виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання;

– **обман** – надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування;

– **хабарництво** – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі;

– **необ'єктивне оцінювання** – свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів вищої освіти.

Система запобігання та виявлення плагіату поширюється на наукові та навчальні праці усіх учасників навчального процесу.

Усі підготовлені до друку наукові роботи, публікації, дисертації, монографії, випускні кваліфікаційні роботи та навчальні видання розглядаються на засіданнях кафедр та інших структурних підрозділах, де виконувались ці роботи, а також перевіряються на відсутність академічного плагіату за допомогою є програмно-технічних засобів (сервісів).

Дотримання норм академічної доброчесності, виявлення академічного плагіату та відповідальність за порушення академічної доброчесності регламентується Кодексом академічної етики Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського та інструкцією щодо перевірки випускних кваліфікаційних робіт на академічний плагіат із використанням програмно-технічних засобів. Основні види відповідальності педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників за порушення академічної доброчесності встановлює ч. 5 ст. 42 Закону України «Про освіту».

Структурна схема взаємодії основних інституційних рівнів забезпечення якості вищої освіти у КрНУ при дотриманні академічної доброчесності,

запобіганні та виявленні академічного плагіату у наукових та навчальних працях працівників і здобувачів вищої освіти представлена на рисунку 7.

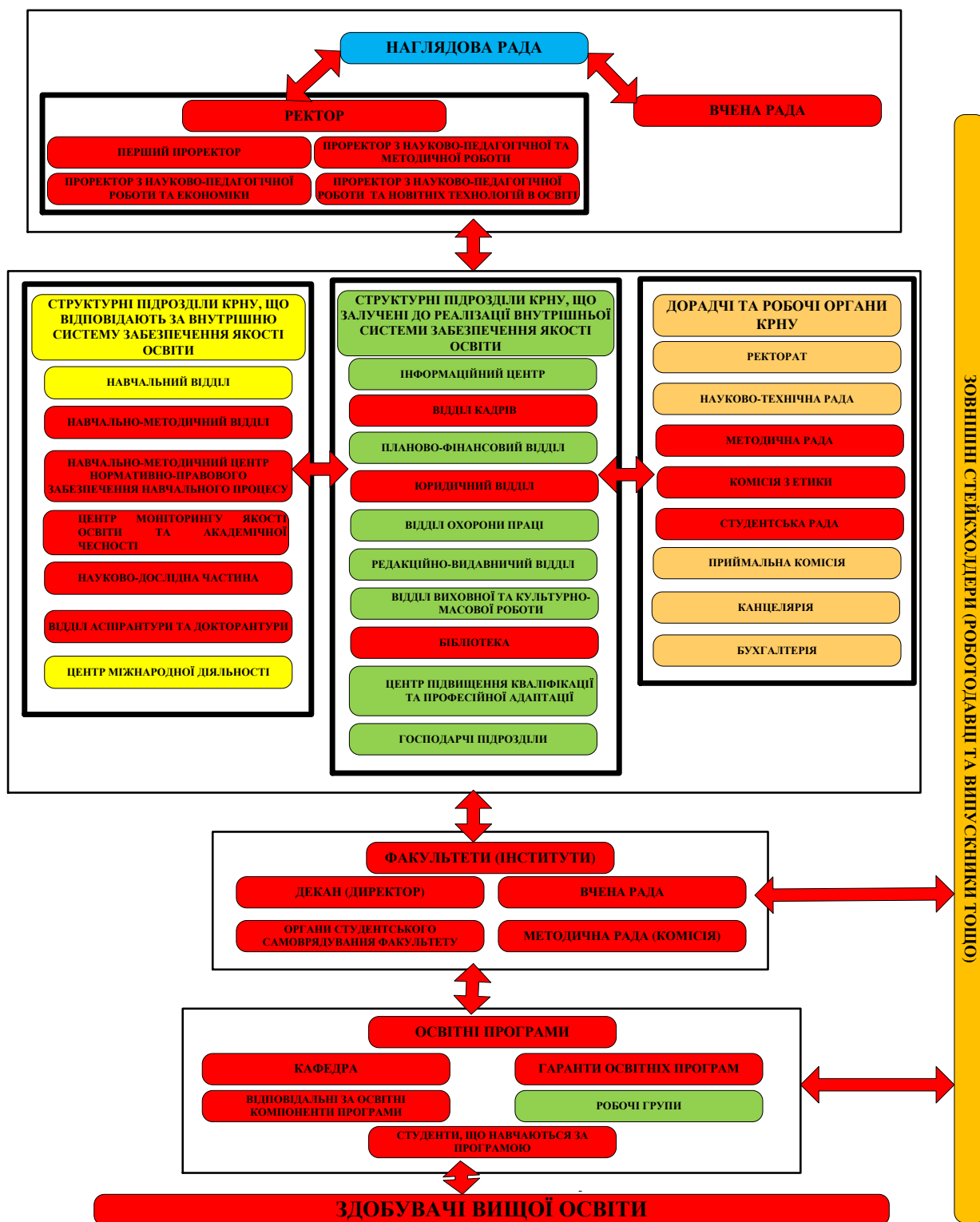

Рисунок 7 – Основні інституційні рівні забезпечення якості вищої освіти при дотриманні академічної доброчесності, запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових та навчальних працях працівників і здобувачів вищої освіти у КрНУ